

KONEV

Vydávají žáci a žákyně Základní školy Praha-Kbely | ročník III | číslo 2 | duben 2023 | Cena 10,-

Den otevřených dveří

Čtvrtek devátého března 2023 byl pro školu opravdu náročný. Do školy přišlo přes sto padesát dětí které se zúčastnily hry: Po stopách školy, kterou si připravili učitelé s asistencí žáků. Celý program Dne otevřených dveří byl zahájen o půl páté a skončil v sedm hodin.

Původně měla akce skončit v půl sedmé, ale při velkém zájmu jsme museli hru protáhnout o půl hodiny. Děti si mohly projít různá stanoviště téměř se všemi předměty, co se ve škole vyučují. Jako první stanoviště byl tělocvik, kde si děti vytočily na „kole štěstí“ cvik, ten musely zacvičit. Pak pokračovali po stopách, které je zavedly na dějepis, přírodopis, interaktivní učebnu, stanoviště na téma informatika, chemie a další.

V dějepisu mohly potkat Karla IV. a jeho čtyři manželky, v chemii si děti mohly vyzkoušet pokus s ohněm, v informatice se dozvěděly o robotice, v přírodopisu se dozvěděly více o lidském těle a mohli si seskládat lidskou kosturu (samozřejmě umělou :-).

Celou dobu je provázeli naši devátáci, kteří byli rozházení po budovách školy. Na stanovištích jste zase mohli vidět naše mladší žáky, kteří tam byli celou dobu a snažili se dětem co nejvíce pomáhat v jejich úkolech.

Děti na konci cesty dostávaly zajímavé ceny, které se jim budou hodit do školního života.

V průběhu i po skončení akce jsme dostávali příjemné ohlasy jak od rodičů, tak i od žáků, za které vám všem moc děkujeme.

Zdeněk Brůna

Ahoj,

držíte v ruce druhé číslo žakovského časopisu KONEV, který (jak jsme již zmínili v minulém čísle) navazuje na předchozí dva ročníky našeho předchůdce ZŠ NEWS. Ač redakční rada původně plánovala, že se bude jednat o měsíčník, již nyní víme, že je to velice náročné a v poslední možný den měsíce dubna se nám podařilo dvojku dostat na lavici ke vchodu.

Vzhledem k tomu, že nyní jsou dva po sobě jdoucí pondělky státní svátky a naše tvůrčí dílna tvorby časopisu odpadne, již nyní víme, že třetí číslo vyjde v červnu. Snad to nebude na poslední chvíli spolu s vysvědčením...

Zeptali jsme se náhodných žákyň z páté třídy Laury Haniakové (v šedivé mikině) a Aničky Jínové (ve žluté mikině) zda ví, že náš časopis opět vychází, zda se jim líbí nebo co jim v čísle naopak chybělo.

„Ano, četli jsme ho. Líbí se nám, že má hezkou kvalitu, ale nekoupili jsme si ho. Koupila nám ho do třídy paní učitelka Steklá a my si ho společně čteme,“ začala hned Laura a Anna jí doplnila:

„No možná, že tam chybí víc vtipů, jako například ten o té paní učitelce, jak nic neví, protože se nás furt na něco ptá...“

„Nebo ten,“ doplňuje Laura, „jak paní učitelka přijde do třídy vyšetřit rvačku mezi Pepíkem a Tondou a hned se ptá, kdo začal. Začalo to, prosím, tak, říká Pepík, že mi Tonda vrátil facku.“

Doufáme, že se vám bude líbit i druhé číslo KONVE a že vám zpříjemní den!

REDAKCE

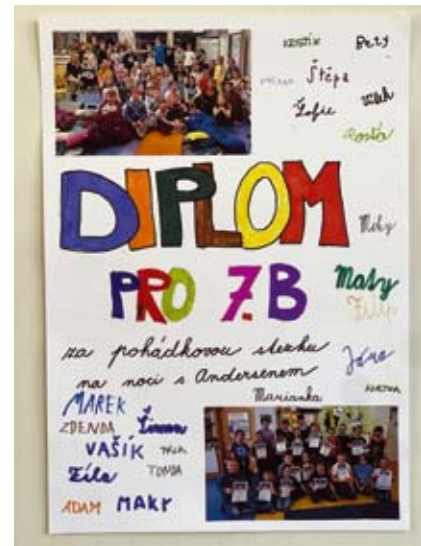

Noc s Andersenem

Na naší škole se z noci 31. března na sobotu 1. dubna uskutečnil projektový den Noc a den s Andersenem. V dopoledních hodinách shlédly některé třídy divadelní představení „Až opadá listí z dubu“ v divadle Studio Ypsilon, jiné trénovaly vlastní představení pro naše mladší spolužáky.

Letos byla skutečně rekordní účast spacáků ve třídách a je potřeba poděkovat nejen dospělákům, že to s námi zvládli, ale i našim spolužákům, kteří pomohli v kuchyni připravit večeři i snídani.

Myslím, že každý z nás si alespoň jednou hezky z plna hrdla zanádal na nějakého z našich učitelů. (Pokud ne, gratuluji, jste výjimečný případ, ale věřte mi, že to přijde.) Ale napadlo vás, že by někdo z učitelů mohl být vaše spřízněná duše? Hádáme, že ne, a proto jsme pro vás vytvořili tento kvíz. Vybrali jsme tři proslulé tváře z řad učitelů a náš kvíz se pokusí vás s jedním z nich ztotožnit. Pokud některého z učitelů nepoznáváte, prolustujte medailonky, které jsme si o nich připravili (medailonek pana učitele Koreňčíka se teprve chystá do dalšího vydání).

Ke každé otázce 1 až 11 vyberte jednu z odpovědí z možností A), B) nebo C). Po vyplnění všech otázek si podle tabulky za každou odpověď přičtete náležité body a nakonec sečtete. Číslo ve výsledku vám určí vašeho soulmate. Vytaste tužku a pěkně se bavte!

1. Kdybys mohl mít jakoukoliv super schopnost z níže uvedených, která by to byla?
 A) Neviditelnost.
 B) Čtení myšlenek.
 C) Možnost kohokoliv kdykoliv vypnout nebo ztlumit.

2. Kdyby sis měl vybrat jednu z níže uvedených, které budeš mít do konce života neomezeně, co by to bylo?
 A) Pozornost.
 B) Psací potřeby.
 C) Coca-cola zero.

3. Pořádáš filmový večer pro přátele, co za film vybereš?
 A) Odpočinkovou komedii.
 B) Cokoliv akčního.
 C) Něco s přínosným příběhem.

4. Vzbudíš se a zjistíš, že ti nezazvonil budík a už je 10:00. Zaspal jsi. Co uděláš?
 A) Vymyslím tucet výmluv.
 B) Prostě tam přijdu a budu se tvářit jakoby nic.
 C) Už se na to vybodnu, přijdu až zítra.

5. Na začátku hodiny zjistíš, že nemáš penál, tím pádem ani psací potřeby. UPS. Co uděláš?
 A) Šlohu to někomu z penálu.
 B) Někoho požádám o zapůjčení.
 C) Prostě si nic nebudu psát.

6. Na školní zahradě náhle přistanou mimozemšťané. Co uděláš?
 A) Evakuuji se okamžitě do bezpečí!
 B) Pokud nic nezačne hořet, asi si toho ani nevšimnu.
 C) Mimozemšťané nepřicházejí každý den, půjdu to hned omrknout.

7. Na začátku hodiny zjistíš, že máš učebnici ve skříňce. Co uděláš?
 A) Doběhnu tam před příchodem učitele.
 B) Kašlu na to, přinesu si ji až příště.
 C) Dovolím se učitele a dojdu si tam.

8. Čtení je:
 A) Věc, které se zásadně nevěnuji.
 B) Životní nutnost!
 C) Snesitelné, ale nepřilíš zábavné.

9. Když mě nějaký člověk opakovaně vytáčí, tak:
 A) Se tvářím, že se nic neděje, ale v duchu soptím.
 B) Neskrývám vztek, jen ať to ví.
 C) Začnu ho vytáčet také, ať jsme si kvit.

10. Kdybych se v historii mohl vrátit kamkoliv bych chtěl, kam by to bylo?

- A) Rozhodně by stála za vidění nějaká bitva či válka.
 B) Navštívil bych dobu národního obrození, to byli alespoň kabrňáci.
 C) Mrknul bych za známým panovníkem či panovnicí na hrad.

11. Dobrovolná práce navíc je:

- A) Občas zábavné povyražení.
 B) Hloupá zbytečnost.
 C) Nutnost, pokud se chci někam v životě dostat.

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
A)	3	3	2	3	3	3	3	1	1	1	2
B)	1	2	1	2	1	2	1	2	3	2	3
C)	2	1	3	1	1	2	1	2	3	2	3

RICHTER 11 — 18 bodů

Ovládání nálad nebude tvá silná stránka, avšak většinu času jsi flegmatik. Pokud tě fyzika s matikou baví, čeká tě zářná matfyzická budoucnost. Pokud ne, budeš rád, když proležeš. Tvé vtipy jsou buď divné nebo špice, nic mezi tím. Zkus být empatičtější a chápat, že ne všichni sdílejí tvé zájmy, lidé si tě pak rychle oblíbí.

STOKLASOVÁ 19 — 24 bodů

Jsi oblíbený a hovorný člověk. Kvůli své pohodové povaze nemáš mezi některými lidmi moc autority, ale s tím si ty moc hlavu nelámeš. Slovo pořádek ti moc neříká, ale komu v dnešní době jo? Máš romantickou duši a smysl pro humor, což je nebetyčně skvělá kombinace. Zkus méně prokrastinovat a i když snění je krásné, hlavně musíš zůstat nohama stát pevně na zemi.

KOREŇČÍK 25 — 33 bodů

Máš úplně šáhlý smysl pro humor, který nikdo nechápe, ale stejně tím pokaždé někoho rozesměješ. Jsi chytrý a provozuješ nějaký podivný zvyk. Jsi oblíbený, i když všechny pravděpodobně neustále štveš. Rád říkáš věci napřímo a jsi tvrdohlavý jak osel. Zkus si někde sehnat trochu flegmatické povahy do zásoby a nech věci občas prostě plynout.

Beata Švecová, 9. D.

Sportovní úspěchy

Bronz pro naši školu v Odznaku všestrannosti

Naše základní škola se ve středu 22. března 2023 zúčastnila Sazka Olympijského víceboje, který je největším školním sportovním projektem v České republice. Je určený základním školám a odpovídajícím ročníkům víceletých gymnázií, které se mohou s dětmi jednoduše zapojit v hodinách tělesné výchovy.

Náš bronzový tým

Okresní kolo pro Prahu 9 a 14 se uskutečnilo na Základní škole Generála Janouška na Černém Mostě.

Učitelé tělesné výchovy zodpovědně vybrali žáky a žákyně, kteří byli schopni úspěšně absolvovat všechny disciplíny pětiboje: trojskok s nožem, hod medicinbalem přes hlavu, 2 minuty skákání přes švihadlo, kliky, běh na 1000 m nebo dribling basketbalovým míčem.

Výsledky pod čarou

Jak si naši zástupci vedli v jednotlivých disciplínách, a kolik bodů získali do celkové součtu si můžete prohlédnout v přiložené tabulce. U položky dribling nebo běh na 1.000 metrů si mohly děti vybrat, na co si více věřily.

GRATULUJEME!

Ačkoliv se náš tým po úvodních disciplínách pohyboval v dolní části výsledkové tabulky, mohutným finišem jsme nakonec obsadili konečné, sice nepostupové, ale o to cenější 3. místo.

Jméno	Příjmení	Ročník	Trojskok	Body	Medi
Jakub	Matějka	2009	7,09	762	
Jan	Setnický	2009	6,31	642	
Vít	Straka	2009	7,04	754	
Anna	Winklerová	2009	5,67	543	
Johana	Kubešová	2009	5,78	560	
Pavel	Kafoněk	2009	6,92	736	
Kristýna	Vašatová	2009	5,5	517	
Etela	Kučerová	2009	5,09	454	
Andrea	Fousková	2008	5,7	548	
Magdalena	Kouřilová	2008	7,04	754	
Karolína	Kunová	2008	6,19	623	
Charlotte	Salátová	2009	5,79	562	
Barbora	Brusová	2010	5,72	551	
Barbora	Jünglingová	2010	6	594	
Tereza	Tykvová	2011	5,85	571	
Lukáš	Hladík	2008	6,56	680	
David	Holzer	2008	7,6	840	
Maksym	Pokovba	2008	8,03	906	
Vojtěch	Schmid	2008	6,26	634	
Adam	Andrýs	2009	7,36	803	
Martin	Slepánek	2009	6,69	700	
Ondřej	Bureš	2010	5,97	590	
David	Košarištan	2010	6,4	656	
Jan	Šátek	2010	5,63	537	

Start běhu na 1.000 metrů

Variaci skoků přes švihadlo jsme zvládli

Celkové pořadí:

1. ZŠ Praha 9 Bří Vencelků	18.562 bodů
2. ZŠ Praha 9 Dolní Počernice	18.208 bodů
3. ZŠ Praha 9 – Kbely	18.150 bodů
4. ZŠ Edvarda Beneše Čakovice	18.087 bodů
5. ZŠ Praha 9 Hloubětínská	17.923 bodů
6. ZŠ Praha 9 Letňany	16.900 bodů
7. ZŠ Praha 9 Generála Janouška	14.997 bodů
8. ZŠ Be Open	12.820 bodů

Do dalšího kola SAZKA Olympijského víceboje, který se uskuteční v květnu ve sportovním areálu Eden, postupují díky konečnému umístění tři žáci: David Holzer 8. A, Jakub Matějka 8. B a Ondřej Bureš 6. D.

Držme jim palce!

cinbal	Body	Švihadlo	Body	Kliky	Body	Dribling	Běh 1000 m	Body	CELKEM
13,2	690	182	516	65	590	330		1010	3568
8,9	403	105	260	37	310		3:57	822	2437
10,33	498	189	540	78	720		3:50	850	3362
9,37	434	73	153	42	360		4:53	598	2088
7,93	338	164	456	80	740		3:54	834	2928
11,59	582	167	466	76	700		3:58	818	3302
6,1	216	135	360	71	650		4:21	726	2469
7,11	284	130	343	71	650		4:05	790	2521
8,12	351	184	523	46	400	230		593	2415
10,5	510	181	513	62	560	240		635	2972
8,16	354	233	686	50	440	210		510	2613
6,45	240	41	46	49	430		4:32	682	1960
7,75	326	156	430	70	640	260		718	2665
7,7	323	100	243	53	470	220		551	2181
7,59	316	156	430	60	540	220		551	2408
17,1	950	180	510	77	710		3:36	906	3756
16	876	222	650	88	820		3:24	954	4140
11,65	586	95	226	59	530		4:05	790	3038
9,4	436	135	360	64	580		3:39	894	2904
11,05	546	87	200	41	350	260		718	2617
6,95	273	156	430	53	470		4:11	766	2639
7,1	283	195	560	54	480		3:54	834	2747
8,3	363	87	200	43	370		3:54	834	2423
6,65	253	88	203	55	490		3:55	830	2313

Jak Králík přelstil lamy

Milana Radumilo, 7. C

Nastal pozdní podzim a králíček Bunny si poctivě shání zásoby na zimu. Jenže není sám, kdo se připravuje na přezimování. Všude kolem je docela málo potravy. Bunny se tedy vydá hledat něco k snědku dál od lesa. Najednou narazí na farmu s více lamami. Ty mají ve stáji teplo a také nekonečné množství potravy. Králíček Bunny se tedy rozhodne zůstat s nimi a úplně zapomene na to, že se blíží zima. Uběhlo pár týdnů a venku se už dost ochladilo. Lamy začaly dostávat méně jídla, takže dělit se s Bunnym nepřipadá v úvahu. Proto se domluvily, že za úplňku, když je dost světla, králíčka vyhodí ven. Jak řekly, tak se i stalo. Chudák Bunny!!! Zůstal v zimě venku a sám. Probudil se celý promrzlý. „Ale ne,“ pomyslel si, když zjistil, že lamy zamkly hlavní vrata. Vydal se tedy zpět do lesa, hledat svůj pelech.

Ještě za sebou zaslechl hlas lamy: „Myslel sis, že nám tu budeš jíst naše zásoby?“

Když došel domů, přivítal ho příjemný závan vyhřátého pelechu. Smutný, unavený a našťvaný Bunny si do něj lehl a hned usnul. Ráno bylo velice příjemné, protože začalo svítit slabé zimní slunce a sníh se jasně leskl. Bunny byl pořád našťvaný na lamy, že ho zradily. Jen tak si skákal v lese, když tu najednou narazil na lamy: „Co tady děláte?“ zeptal se Bunny.

„No co asi?“ odpověděla jedna z lam.

„Já myslel, že máte ve stáji dostatek jídla,“ ušklíbl se Bunny.

„No, to máme,“ odsekla jedna z lam a přidala se ke stádu. Bunnymu to přišlo divné. Počkal, až se lamy vzdálí a pomalu se začal plížít k farmě. Už dřív se mu zdálo, že je něco divné. Ale nemohl přijít na to, co to může být. Přišel na to, až když se blížil ke stáji. Zjistil totiž, že jsou vrata mírně pootevřená. Zevnitř byly vidět docela velké kupky sena. Králíčkově to přišlo zvláštní - jako kdyby to jídlo před ním tajily. Našťvaný Bunny si usmyslel, že na lamy udělá past. A taky že jo. Hlavní vrata zavřel a zablokoval je náradím, které našel. Když se lamy vracely z pastviny, zjistily, že se nedostanou dovnitř. Venku se ale už začalo stmívat a začala být zima. Lamy začaly bouchat na vrata, ale marně. Vrata byly zablokovaná.

Bunny si mezitím užíval tepla, jídla a vůbec nevnímal, že se lamy snaží dostat dovnitř. Po pár minutách to vzdaly. Králíček už usínal a lamy si lehly před stáj. V noci začalo hustě sněžit a byla zima. Lamám bylo velice chladno.

Druhý den se Bunny probudil úplně svěží a otevřel lamám dveře. Promrzlé lamy se hned nacpaly dovnitř. Okamžitě se vrhly na jídlo. Králíček se vydal domů. Ale zastavily ho lamy a nabídly mu, aby s nimi zůstal.

„Nechceš s námi tady zůstat a přečkat tuhou zimu?“ zeptala se lama.

„Ani ne, ale děkuji,“ odpověděl Bunny.

„A proč?“ zeptala se zmatená lama.

„Zjistil jsem, že nejste takhodné, abych tu s vámi přečkal zimu. Raději se vrátím zpět do lesa,“ řekl Bunny a vydal se domů.

Zveršovaná verze Johanou Petříčkovou, 7. C

Poctivě sbírá si potravu,
Na podzim když padá listí,
Bunny běhá, jen to sviští.
Poctivě sbírá si potravu,
na tu dlouhou zimu.

Jenomže všechna zvířata v okolí,
jídlo své si přisvojí.
Bunny musí jinde hledat,
aby mohl zimu přečkat.
Objeví zde farmu lamí,
tak zabouchá u brány.

Lamy ho přátelsky uvítaly,
pěkně si s ním povídaly.
Zabydlel se jedna, dva,
jídla zde jak v ráji má.

Jak ale přišel mráz,
jídla měly málo zas.
Lamy se hned odcizily,
spiknutí si vymyslely.

Za jasného úplňku ho vzaly
a ven ho vyhodily.
Ráno se probudil úplně promrzlý
„Ale ne!“ pomyslel si chudáček malý.

Nechal se hlupák obelstít,
z farmy se nechal vyhostit.
Tou prohnílou lamou,
Pod oblohou modravou.

Jak se tak vydal domů,
zaslechl za sebou zlověstnou lamu.
„Králíku hloupá, myslel sis, že tu
hodovat budeš,
teď jen sám v lese pobudeš“

Když konečně domů se dostal,
v teplém pelechu ostal.
Jak si do pelechu lehl,
Hlubokému spánku podlehl.
Spal tiše, tichounce,

sníh se třpytil za slabého slunce.

Bunny hopká po palouku,
lamy vidí po oblouku.
Bunny se ptá: „Co děláte tady
venku,
nemáte dost jídla na pozemku?“
Své stádo si vlekla.
„Pro jídlo jdeme,“ lama odsekla.

Bunnymu to přijde divné.
Hopká k farmě a hlavou kývne.
Bránu vidí otevřenou,
a sena zří hromadu celou.
Lamy zvláštní mu přišly,
že jídlo před ním tajily.

„Pomstu na ně udělám,“ si říkal,
dveře náradím zablokoval.
Když se potom lamy domů vracely,
Zjistily, že nemají, jak by se dovnitř
dostaly.

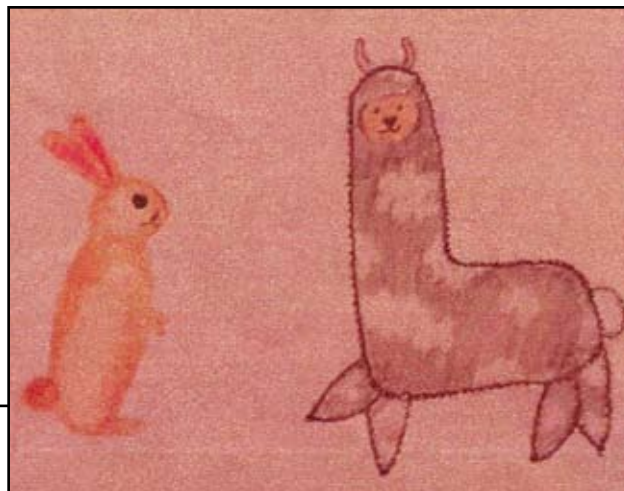
Venku už se ale stmívalo,
a v té zimě celé stádo stálo.
Lamy na vrata bily,
Až jim došly síly.

Bunny si užíval tepla a jídla,
nevšímal si, že se snažily dostat do
svého sídla.
Po chvíli to lamy vzdaly,
v mrazu zůstaly.

Králík už usnul.
Sníh venku lamy neminul.
Ráno Bunny lamám otevřel dveře,
lamy se hnaly dovnitř,
nedbaly na možné zlomení páteře.

Králíček domů se vydal,
lamy chtěly, aby tam zůstal.
Bunnymu se nechtělo
a celé stádo se mu divilo.
Zjistil, že nejsou tak hodné,
aby s nimi byl stále.

Ponaučení: Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

KOPIRKA – Část 1.

Emu Chrubasíková, 9. B

Konec školního roku. Období klidu a míru, kdy se žáci a učitelé připravují na vysvědčení. Žádný stres, žádné testy, jen bezstarostné čekání na letní prázdniny.

„Jak chcete! Řekli jste si o to! Chtěl jsem až do konce roku nic nedělat, ale vidím, že to v téhle třídě prostě nejde! Sofie, Anno skočte do kopírky pro testy. Slibuji vám, že takový test jste ještě nezažili. Do uzavření známek zbývá ještě pár dní a slibuji, že takový Tom bude mít kvůli tomu známku o stupeň nižší,“ vřeštěl učitel, zatímco jsme se s Annou zvedaly ze židle a odcházely ze třídy. Vtom se Anna zarazila: „Pardon, ale kde, že je ta kopírka?“ Učitel se znechuceně obrátil a řekl: „Jděte doprava, rovně, po schodech dolů, zatočte se třikrát na místě, jděte po schodech nahoru a ty třetí dveře vpravo, tam je kopírka.“ „Děkujeme,“ odpověděla jsem a společně s kamarádkou jsem vyšla ze třídy. „Zavřete za sebou dveře,“ byla poslední slova, co jsme slyšely. Pomalu jsme se na sebe otočily. „Máš tušení, kde teda je ta kopírka?“ zeptala se nervózně Anna. „Ne,“ řekla jsem smutně. „To nevádí, prostě někudy půjdeme a třeba na ni narazíme,“ odpověděla. I když to řekla vesele, vypadala dost nervózně. „Tak půjdeme třeba tudy“ ukázala doprava. A tak jsme se vydaly na cestu.

Ani jedna z nás nevěděla, kam to vlastně jdeme. Jednou jsme šly doleva, jednou rovně. Když jsme uviděly podivně se tvářící dveře, v naději, že jsme to konečně našly, jsme je otevřely. K naší smůle byl za dveřmi vždycky kabinet. Naděje, že bychom mohly splnit náš úkol se postupně vytrácela. Jediné, co nás donutilo pokračovat v cestě, byl fakt, že kdybychom se vrátily do třídy s tím, že jsme to nenašly, učitel by nás nejspíš prohodil z okna nebo něco takového. Už jsem jen bezcílně chodila po chodbě s tím, že počkám na přestávku, když v tom mě Anna zatahala za rukáv. Před námi

se objevily ty nejzáhadněji vypadající dveře, co jsme zatím viděly. Byly velké, kovové a nejspíš i nedobytné. Byly také velmi staré, panty už celé zrezlé, na klice vrstva prachu. „Tady to je,“ vydechla šťastně Anna. „Cože? Tohle přece nemůže být kopírka! Vždyť vypadají jako by se už sto let nepoužívaly!“ nevěřičně jsem kroutila hlavou. „Ale no tak, Sofi, prohledaly jsme celou školu, a ještě jsme to nenašly, jestli to není tady, tak už nevím,“ odvětila kamarádka. S povzdechem jsem šla ke dveřím a zatáhla za kliku. Možná jsem byla i šťastná, když se ty dveře neotevřely. Anna ale rozhodně šťastná nebyla. Přistoupila ke dveřím a vši silou zabrala za kliku. K mému údivu se dveře za hlasitého vrzání pootevřely. „Tak mi pomoz!“ křikla na mě. Nějakým způsobem se nám podařilo dveře otevřít tak, aby se jimi dalo projít.

Před námi se objevilo tmavé schodiště vedoucí kamsi dolů. Stěny, strop i podlaha byly pokryté něčím zeleným a slizkým. „Až po tobě,“ zavtipkovala jsem. Anna celá hrdá na to, že otevřela ty dveře, vkročila na schodiště a vtom jí podklouzla noha a ... BÁC, sklouzla se po tom slizkém schodišti až dolů. „Anno!“ vyjekla jsem. Chtěla jsem běžet za Annou, ale ve chvíli, kdy jsem šlápla na sliz, neudržela jsem se a sjela jsem dolů. Pohltila nás tma. Jediný zdroj světla byly kovové dveře, kterými sem prosvítalo světlo z venku. „Sofi? Jsi v pořádku?“ ptala se Anna. „Ano, jen jsem uklouzla,“ špitla jsem. „Víš, Sofie, myslím, že tohle asi nebude kopírka,“ řekla roztrápeným hlasem Anna. „Vážně? Nevšimla jsem si,“ odpověděla jsem našťavaně. Podívala jsem se na svoji dlaň, která byla nyní kompletně pokrytá tím slizem, co byl na podlaze. „Myslím, že bychom měly jít zpátky,“ vzdychla jsem. Jen co jsem to dořekla, ozvalo se uši rvoucí vrzání doprovázené velkým TRÍSK. Dveře se zavřely a místností se rozhostila úplná tma.

Pokračování příště

Poznáte, která trojice žáků patří do předsednictva školního parlamentu Základní školy Praha - Kbely? Správné odpovědi zasílejte na casopis@skola-kbely.cz nebo do naší redakční schránky u kabinetu TV. Minule na naší anketu správně odpověděla Stela Šafránková ze 4. B. Zdeněk vypil nápoj Mogu-Mogu.

Michaela STOKLASOVÁ

Mgr. Michaela Stoklasová se narodila v 70. letech v Olomouci. Po základní škole navštěvovala gymnázium a poté vysokou školu pedagogickou. Než šla učit, pracovala s postiženými.

Jako mladší jezdila na „jazykové tábory“, kde se zamilovala. Do Švýcarska, se kterým si poté německy dopisovala a on ji dokonce přijel jednou i navštívit.

V době bez mobilů a překladačů musela trávit dlouhé večery nad slovníkem, aby dopisy přelouskala a ještě k tomu

sepsala odpověď, proto je fascinující, že jim to vydrželo tři roky!

Kdyby měla něco na školství změnit, byl by to určitě styl přijímacích zkoušek, které jsou spíše o tom, kolik jsme schopni nabídnout vědomostí, než co skutečně umíme. Taky by přidala větší vedení dětí k samostatnosti volitelnějším a interaktivnějším výkladem, který není díky osnovám tolik možný.

Žáky z devátých tříd nejvíce mrzí, že po jejich odchodu na střední školy už ji nebudou mít nadále na němčinu, protože jejím hodinám a přístupu se těžko někdo někdo vyrovná.

Bety a Šárka

Jakub ZALUBIL

Jakub Zalubil je učitel zeměpisu na druhém stupni. Letošní školní rok mu bude třicet let. Před tím, než se stal učitelem, měl v plánu řídit tramvaj.

Na naší základní škole učí už čtvrtým rokem. Před tím měl zkušenost z gymnázia Malostranská, kde učil jako výpomocný učitel zeměpisu.

Je sice přísný, ale tím se nám snaží ukázat, že nic není zadarmo. Byl by rád, kdyby jednoho dne mohl učit i tělocvik.

Mezi jeho koníčky patří cestování a florbal, který hraje od svých 12 let a zároveň působí jako funkcionář týmu Black Angels. Má raději hory než moře a rád prozkoumává nová místa a poznává

jiné kultury, jako například Asii, jejíž rozmanité tradice, národní zvyky a celková atmosféra je úžasná a neopakovatelná.

Na letišti ve Frankfurtu nad Mohanem Frankfurtském letišti si ho před lety spletli s teroristou, neboť si ho namátkově vybrali jako samotného cestjícího. Vše se nakonec vysvětlilo a svůj let našťěstí stihl. Se svou kariérou učitele je spokojený.

Lila a Bára

HUBERT

Hubert je maskot školního časopisu. Nikdo ho sem nepozval, a přesto tu je. Když byl malý, upustili ho na zem, což mu způsobilo jeho překrásný obličej a vadu řeči.

Je plnohodnotná součást naší re-

dakce a inspiruje nás každým dnem.

Nemá rodiče, tak se musel sám adoptovat. Jeho cílem je podmanit si svět, ale zatím mu bude stačit jenom naše škola. Hubert by vám chtěl něco vzkázat: „*Jsem stále ještě singl. Napiš mi na email casopis@skola-kbely.cz.*“

Byl krásný a slunný den a naše skvělé učitelky si řekly, že by nás mohly vzít do Londýna. Cesta to byla sice krásná, leč dlouhá. Začínali jsme se smířovat s osudem, že už v tom autobusu zůstaneme navěky, nebo utečeme hned, jak nás pustí na přestávku na záchod. Ale najednou po dvanácti hodinách. Hle... autobus zastavil a my mohli konečně přesunout své zadní části těl ze sedadel ven. Nikdo z nás sice nebyl psychicky připravený, po dvanácti hodinách strávených na mobilu, jít na procházku ven.

Když jsme se všichni, únavou zmoženi, vrátili do autobusu, mentálně připravení... snad už na všechno (tedy až na to JEDNO), jali jsme se čekat na novou famílii.

Já s mou skupinkou jsme byli jedni z prvních, komu byla přidělena rodinka (ne-li první).

Paní působila celou dobu mile, sice nás skoro nechala v autě (my už střídali plány, s čím do rána přezijeme), ale jinak se jevila jako hodná paní... Až potom pronesla u večere, že jí umřel manžel a dvě sestry, s čímž bychom tedy neměli sebemenší problém, až do chvíle, kdy jsme se přesunuli do pokoje. Já spatřila tři urny. Dvě na poličkách s autíčky (které se mi povedlo v prvních pěti minutách shodit) a jednu vedle mé postele. Začínal mi chybět

Tex a foto Šárka Fischerová, 9. D

autobus.

Celých několik nocí jsem prospala ve strachu, že se ta urna na mě vysype, ne-li přímo do mé pusy.

A co z toho vyplývá? Jestli někdy pojedete do Anglie a dostanete tuto dámu, máte velmi špatnou karmu a radím vám, abyste zůstali spát v autobusu.

Ale tímto bych i chtěla poděkovat všem učitelům, kteří nám tento výlet umožnili. A nejen za to, ale i za devět dlouhých let, které s námi byli nuceni přežít.

Velký úspěch Zdeňka a Stely z 8. D.

Naši spolužáci Zdeněk Brůna a Stela Pěnkavová z 8. D. odletěli v polovině dubna 2023 do Malagy na mezinárodní pěvecký festival *Orfeo* pod vedením své lektorky Dany Pěnkava Koklesové. Reprezentovali zde ce-

lou Českou republiku s písní Halleluja od Leonarda Cohena.

Soutěže se účastnilo na pětadvacet účastníků z pěti různých zemí. Zdeněk a Stela se překvapivě umístili na konečném třetím místě.

Našla jsem já na ulici

sedmiprstou rukavici.

Je to smůla, boží trest

když mám prstů jenom šest?

Ema Chrubasíková, 9. B

Staň se dopisovatelem KONEV!

Chtěli byste se podělit o své literární, fotografické nebo grafické práce, které si píšete nebo malujete do šuplíku? Psát a kreslit do šuplíku znamená, že nikdo jiný než sám autor neměl možnost jeho práci číst nebo si prohlédnout. Oblékněte se do pláště odvahy a pošlete nám Váš text nebo obrázek na email casopis@skola-kbely.cz, případně ho vhod'te do schránky, kterou máme v přízemí u schodiště vedle kabinetu tělesné výchovy. Můžete publikovat pod svým jménem, můžete poslat práci jako anonym (bez jména) nebo pod pseudonymem - uměleckým vymyšleným jménem. Pokud nevíte, kde je schránka a nemáte email, třídní učitelé nám Vaše díla jistě předají. **REDAKCE**

Tiráž: časopis KONEV (šKOLA NEní Vězení) vydávají žáci a žákyně Základní školy Praha-Kbely. Redakce Časopisu KONEV se schází každé pondělí od 14.00 v logopedně. Kontakt: casopis@skola-kbely.cz.
Šéfredaktorka: Barbora Strnadová 8. B. (bara.str2009@gmail.com). **Fotografka:** Šárka Fischerová 9. D.

Korektorka: Ema Chrubasíková 9. B, Beata Švecová 9. D. **Členové redakce:**

Zdeněk Brůna, Lila Pavlová 8. D. **DTP a vedení kroužku:** Dušan Hrazdára.

Autorské příspěvky archivujeme, pouze na vyžádání je pak vracíme.

Děkujeme Spolku rodičů a přátel školy za výraznou pomoc při výrobě čísla, díky které časopis mohl spatřit světlo světa.

Číslo 2 vyšlo v dubnu 2023. Foto a kresby archiv časopisu.

